

Bruksela, 27 listopada 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0073(COD)

15276/1/25
REV 1

SOC 768
EMPL 506
FIN 1340
ECOFIN 1503
COMPET 1148
CADREFIN 314
CODEC 1785

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Dotyczy:	Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/691(EFG) w odniesieniu do wsparcia pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji – <i>Podejście ogólne</i>

I. WPROWADZENIE

1 kwietnia 2025 r. Komisja przedstawiła wniosek (dok. 7721/25) dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/691 w odniesieniu do wsparcia pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji (zwanego dalej „zmianą rozporządzenia EFG”). Wniosek ten stanowi część unijnego planu działania dla europejskiego przemysłu motoryzacyjnego (COM(2025) 95 final) i ma na celu uelastycznienie reakcji na zmieniające się potrzeby branży i rynku pracy w zmieniającym się środowisku handlu międzynarodowego.

Celem tego wniosku jest rozszerzenie zakresu stosowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) (2021/691), aby wspierać nie tylko tych pracowników, którzy już stracili pracę, lecz także pracowników zagrożonych nieuchronną utratą pracy. Pracownicy w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji otrzymają spersonalizowane pakiety środków, jeżeli są zagrożeni utratą pracy. Przedsiębiorstwa mogą zwrócić się do państwa członkowskiego, w którym działają, o zastosowanie wsparcia z EFG, jeżeli spełniają kryteria kwalifikowalności i pragną zaoferować pomoc współfinansowaną ze środków EFG.

We wniosku Komisji zaproponowano dwie główne zmiany rozporządzenia EFG:

- 1) rozszerzenie zakresu stosowania, by umożliwić EFG nie tylko wspieranie zwalnianych pracowników, lecz także pracowników dotkniętych nieuchronną utratą pracy.
W przeciwieństwie do wsparcia EFG dla pracowników już zwolnionych (o które zwracają się bezpośrednio państwa członkowskie), w przypadku rozszerzonego zakresu przedsiębiorstwo podlegające restrukturyzacji przedkładałoby wniosek organom krajowym, które na tej podstawie składałyby wniosek do Komisji. Przedsiębiorstwo współfinansowałoby te środki;
- 2) zezwolenie Komisji na zwrócenie się do Parlamentu Europejskiego i do Rady o zmobilizowanie pełnego rocznego budżetu EFG na początku roku, aby przyspieszyć stosowanie EFG („procedura pełnej mobilizacji”).

Zgodnie z proponowaną podstawą prawną – art. 175 ust. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – Rada musi działać wraz z Parlamentem Europejskim zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów.

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię na sesji plenarnej 19 czerwca 2025 r.

Komitet Regionów przyjął opinię na sesji plenarnej 2–3 lipca 2025 r.

Oczekuje się, że Parlament Europejski przyjmie stanowisko w grudniu 2025 r.

II. AKTUALNA SYTUACJA

Choć wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia EFG nie został przewidziany w pierwotnym rocznym programie prac Komisji, delegacje ogólnie były przychylnie stworzeniu sposobności wspierania dzięki finansowaniu z EFG tych pracowników, którzy nie zostali jeszcze zwolnieni, ale których stanowiska pracy są zagrożone likwidacją. Jednocześnie delegacje uznały, że procedura mobilizacji i wypłat nie wymaga większych zmian do końca okresu wdrażania, tj. do końca 2027 r.

Prezydencja duńska powierzyła ten wniosek czterem grupom roboczym, oprócz czterech, które zajmowały się nim podczas polskiej prezydencji. W ciągu bieżącego półrocza opracowano i omówiono cztery wersje tekstu kompromisowego. Wraz z delegacjami i Komisją prezydencja dogłębnie zbadała możliwości uruchomienia procedury składania wniosków i wypłaty środków w rozszerzonym zakresie, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych i zmniejszaniu potencjalnego ryzyka zobowiązań finansowych dla państw członkowskich.

19 listopada 2025 r. prezydencja przedstawiła ostateczny kompromis Coreperowi, by następnie przedłożyć go Radzie EPSCO, która przyjmie podejście ogólne.

Jak stwierdzono na posiedzeniu Coreperu 19 listopada, prezydencja starała się jeszcze bardziej skonsolidować poparcie ze strony państw członkowskich. Następnie, w porównaniu do tekstu przedstawionego na posiedzeniu Coreperu, do art. 8a ust. 2a dodano jedno zdanie na końcu tego ustępu. Zostało ono zaznaczone **pogrubieniem i podkreślane**. Dodane zdanie doprecyzowuje spoczywający na Komisji obowiązek wyjaśnienia, czy jej ocena wniosku różni się od wyników dobrowolnych kontroli *ex ante* przeprowadzonych przez państwo członkowskie.

III. KOMPROMISOWY TEKST PREZYDENCJI

W tekście kompromisowym dąży się do uzyskania równowagi między potrzebą szybkiej i sprawnej zmiany, potrzebą łatwych do wprowadzenia rozwiązań i ochroną interesów finansowych Unii i państw członkowskich. Stara się w nim zoptymalizować wpływ funduszu dzięki rozszerzonemu zakresowi stosowania oraz umocnić jego cechy jako narzędzia nadzwyczajnego i zapobiegawczego. Tekst ten umożliwia zatem finansowanie środków wsparcia na rzecz większej liczby pracowników, jednocześnie uwzględniając zabezpieczenia zobowiązań finansowych i ograniczając obciążenia administracyjne państw członkowskich.

Główne zmiany w rozporządzeniu zmieniającym, w porównaniu do wniosku Komisji, to:

Artykuł 3 – Definicje

- Delegacje wskazały, że wartość dodana proponowanej zmiany dotyczy jej zapobiegawczego charakteru, który powinien umożliwiać podjęcie działań wtedy, kiedy pracownicy zagrożeni zwolnieniem nie zostali jeszcze zwolnieni. Zwróciły się o ustalenie dostatecznie wczesnego terminu składania wniosków, aby umożliwić przeprowadzenie szkoleń i zmniejszyć liczbę zwolnień.
- Zatem w art. 3 („Definicje”) definicja „1a) pracownik stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia” została dostosowana, tak aby odnosiła się do pracowników ujętych w pisemnym zawiadomieniu pracodawców skierowanym do przedstawicieli pracowników, zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy 98/59/WE. Aktualizacja ta ma za zadanie lepsze uwzględnienie zapobiegawczego celu zmienianego rozporządzenia – przyjmując za punkt odniesienia wcześniejszy moment – a jednocześnie zapewnia równowagę między elastycznością a pewnością prawa.

Artykuł 5a (Informowanie o liczbie pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia)

- Dodano nowy art. 5a w szczególności po to, by uwzględnić rozszerzony zakres; art. 5 („Obliczanie liczby zwolnień i przypadków zaprzestania działalności”) dotyczy obecnego zakresu stosowania rozporządzenia. W nowym artykule doprecyzowuje się, która liczba pracowników ma znaczenie do celów art. 4, w którym określa się kryteria interwencji i ustala minimalną liczbę pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia wymaganą do interwencji w ramach EFG.

Artykuł 6 – Kwalifikujący się beneficjenci

- W tekście tym wyjaśnia się, że pracownicy nadal powinni kwalifikować się do otrzymania pomocy jako część grupy stojącej w obliczu „nieuchronnego zwolnienia”, nawet w przypadku faktycznego ustania stosunku pracy. Pomaga to w rozróżnieniu między dwoma grupami docelowymi / wnioskami i pomaga doprecyzować (dalsze) prawa pracowników na mocy art. 8a w przypadku zwolnienia.

Artykuł 8a – Wnioski o pomoc z EFG dla pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia

- W art. 8a przedstawia się szczegółowo sposób przygotowywania, składania i oceny wniosków w ramach rozszerzonego zakresu stosowania. Tekst kompromisowy stara się wyważyć niezbędne zabezpieczenia i elastyczność w odniesieniu do państw członkowskich, zapewniając przy tym przewidywalność procesu składania wniosków.

- Jeżeli chodzi o najważniejszy sposób zarządzania budżetem przy realizacji rozszerzonego zakresu EFG, w lipcu prezydencja zwróciła się do państw członkowskich o wskazówki (nota prezydencji 11905/25). Dostrzegając, że preferencje państw członkowskich przy rozszerzonym zakresie stosowania są podzielone między tryb wspólnego i tryb bezpośredniego zarządzania, biorąc pod uwagę zbliżający się koniec programu EFG w 2027 r. i w następstwie prowadzonych z Komisją szczegółowych rozmów dotyczących możliwości realizacji bezpośredniego zarządzania na tym etapie i problemów związanych z terminami, w tekście kompromisowym skupiono się na rozwiązaniu polegającym na wspólnym zarządzaniu.
- Proponowany kompromis obecnie obejmuje także zabezpieczenia administracyjne i proceduralne, ze względu na szczególny charakter wdrażania rozszerzonego zakresu stosowania oraz obawy państw członkowskich dotyczące ich odpowiedzialności, zwłaszcza biorąc pod uwagę rolę Komisji w tym procesie.
- Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne i ułatwić spełnianie zobowiązań określonych w rozporządzeniu, art. 8a zaktualizowano, aby zaznaczyć, że Komisja będzie sporządzać niewiążące wskazówki zarówno dla państw członkowskich, jak i dla przedsiębiorstw, w tym listy kontrolne przeznaczone do umów o granty, które to listy mają być sporządzane przez państwa członkowskie, a także wzory wniosków i inne materiały pomocnicze.
- Odrzucono propozycję utworzenia punktów kompleksowej obsługi, w następstwie wniosków państw członkowskich oraz potwierdzenia od Komisji, że do przetwarzania wniosków w ramach EFG państwa członkowskie mogą korzystać z dotychczasowych struktur.

- Dodano ust. 2a, w którym stwierdzono, że państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzeniu kontroli *ex-ante* możliwości finansowych i administracyjnych przedsiębiorstw składających wnioski, a także weryfikacji przekazywanych przez przedsiębiorstwa informacji oraz tego, czy oczekuje się, że dany pakiet zostanie zrealizowany zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli państwa członkowskie postanowią o przeprowadzeniu kontroli *ex-ante* i weryfikacji, Komisja uwzględni ich wyniki przy ocenie wniosku. Jest to kolejny krok w kierunku dostosowywania ocen dokonywanych przez państwa członkowskie i przez Komisję.

Artykuł 13 – Ustalenie wkładu finansowego

- Artykuł ten zaktualizowano w następstwie propozycji kilku państw członkowskich, aby ustalić dla każdego przedsiębiorstwa pułap, oparty na szacunkowych danych z obecnych wniosków. Zgodnie z tekstem kompromisowym, finansowanie dla dowolnego przedsiębiorstwa nie przekroczy 4 000 000 EUR na państwo członkowskie na każdy rok finansowy. W przepisie tym dąży się do ograniczenia ryzyka, że konkretne przedsiębiorstwo zmniejszy zasoby finansowe całego funduszu oraz do zapewnienia, aby finansowanie było dostępne na restrukturyzację w różnych państwach członkowskich.

Artykuł 15 – Procedura budżetowa i wykonanie

- Państwa członkowskie odrzuciły propozycję zastąpienia art. 15 i zmiany procedury mobilizacji funduszu. W art. 15 w tekście kompromisowym zachowano brzmienie obecnego rozporządzenia o EFG, wyjaśniając jedynie, że ma on zastosowanie także do wniosków w ramach rozszerzonego zakresu stosowania.

Artykuł 16 – Niewystarczające środki finansowe

- Propozycja Komisji dotycząca zastąpienia art. 16 została odrzucona. W art. 16 w tekście kompromisowym zachowano brzmienie obecnego rozporządzenia o EFG; zawiera on tylko aktualizację stanowiącą, że ma on zastosowanie także do wniosków w ramach rozszerzonego zakresu stosowania.

Artykuł 17 – Płatności i wykorzystanie wkładu finansowego

- Aby umożliwić państwom członkowskim kontrolowanie wypłat, a tym samym minimalizowanie ryzyka tam, gdzie uważają one to za konieczne, w tekście kompromisowym zaznacza się obecnie, że państwa członkowskie mogą zapewnić płatności zaliczkowe w ratach.

Tekst ten odzwierciedla dogłębny proces refleksji i konsultacji z państwami członkowskimi i z Komisją. Przedstawia on elastyczne i wyważone podejście oraz uwzględnia ograniczenia czasowe. Aby zmaksymalizować wartość dodaną tej zmiany rozporządzenia o EFG, należy rozpocząć i prowadzić negocjacje z Parlamentem Europejskim w odpowiednich ramach czasowych.

IV. WNIOSKI

Rada jest proszona o wypracowanie podejścia ogólnego do tekstu przedstawionego w załączniku do niniejszej noty oraz o upoważnienie prezydencji do rozpoczęcia negocjacji w sprawie tego dossier z Parlamentem Europejskim.

2025/0073 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/691 w odniesieniu do wsparcia pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

---

¹ Dz.U. [...], [...], s. [...].

² Dz.U. [...], [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady³ na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Fundusz ten utworzono w celu umożliwienia Unii okazania solidarności z pracownikami, którzy stracili pracę w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu, spowodowanych globalizacją.
- 2) W 2009 r. zakres EFG został rozszerzony w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej na wsparcie udzielane pracownikom zwalnianym bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- 3) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013⁴ ustanowiono EFG na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Rozporządzeniem tym rozszerzono również zakres EFG tak, aby obejmował on zwolnienia wynikające z wszelkich nowych światowych kryzysów finansowych i gospodarczych. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 zmieniono w celu wprowadzenia przepisów umożliwiających wyjątkowo finansowanie z EFG wniosków zbiorowych dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw położonych w jednym regionie i działających w różnych sektorach gospodarki określonych w klasyfikacji NACE Rev. 2 na poziomie działów⁵, w przypadku gdy wnioskujące państwo członkowskie wykaże, że małe i średnie przedsiębiorstwa są głównym lub jedynym rodzajem działalności w tym regionie.

---

³ Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji ([Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1](#)).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ([Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855](#)).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (tekst mający znaczenie dla EOG) ([Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1](#)).

- 4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 ustanowiono EFG na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Aby umożliwić lepsze reagowanie na szybko zmieniające się wyzwania gospodarcze w zglobalizowanej gospodarce za pośrednictwem EFG, zakres EFG ponownie rozszerzono tak, aby obejmował wszelkiego rodzaju działania restrukturyzacyjne na dużą skalę, niezależnie od ich przyczyny. Niższy próg lepiej odzwierciedla realia panujące w regionach słabiej zaludnionych. W świetle dwójki transformacji – cyfrowej i ekologicznej – instrumenty, które przygotowują beneficjentów do dwójki transformacji, uznano za obowiązkowe elementy każdego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych instrumentów oferowanego beneficjentom. Ponadto stopy współfinansowania dostosowano do najwyższej stopy dofinansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057⁶ w danym państwie członkowskim. Wprowadzono również obowiązkową ankietę dla beneficjentów.
- 5) Głównym unijnym instrumentem pomocy pracownikom, których problem dotyczy, jest EFS+, który opracowano z myślą o oferowaniu pomocy w sposób wyprzedzający. EFG opracowano również pod kątem oferowania pomocy w odpowiedzi na istotne działania restrukturyzacyjne. Taki kształt Funduszu nie odzwierciedla jednak w odpowiedni sposób faktu, że działania restrukturyzacyjne na dużą skalę zazwyczaj mają miejsce w długim horyzoncie czasowym. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać EFS+ do podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników, ale EFS+ nie zapewnia wsparcia na rzecz podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak sytuacje, w których znajdują się pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia. Przedsiębiorstwa, w których zatrudnieni są ci pracownicy, często znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej, a w związku z tym nie są w stanie same zaoferować takiej pomocy.

---

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj>).

- 6) Rola EFG jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku działań restrukturyzacyjnych na dużą skalę, wsparcia oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu innej pracy, jest wciąż znacząca. Unia powinna dalej zapewniać konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zwalnianych pracowników, prowadzącej do godnego i trwałego zatrudnienia w obszarach, sektorach, na terytoriach lub rynkach pracy dotkniętych wstrząsem spowodowanym poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. UE musi zapewnić trwały dobrobyt i konkurencyjność, a jednocześnie chronić swój unikalny model społecznej gospodarki rynkowej, pomyślnie przeprowadzić dwojaką transformację oraz utrzymać swoją demokrację, bezpieczeństwo gospodarcze i pozycję geopolityczną. Aby zabezpieczyć przyszłość UE jako potęgi gospodarczej oraz osiągnąć postępy w realizacji dwojakiej transformacji – cyfrowej i ekologicznej, należy zapewnić wsparcie pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji, tak aby mogli zdobyć umiejętności, które pomogą im w objęciu innego stanowiska lub w zmianie pracy.
- 7) W związku z tym konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2021/691, aby umożliwić oferowanie pomocy z EFG również pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji. Ponieważ pracownicy ci w dalszym ciągu pozostają w stosunku pracy, ich pracodawca może ubiegać się o pomoc, składając wniosek do właściwych organów państw członkowskich. Jako że EFG podlega zarządzaniu dzielonemu, to władze państw członkowskich mogą wystąpić z wnioskiem o współfinansowanie z EFG po otrzymaniu wniosku od danego przedsiębiorstwa, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to zgodzi się zapewnić współfinansowanie na szczeblu krajowym. W przypadku przyznania wkładu finansowego z EFG dane państwo członkowskie powinno udostępnić przedsiębiorstwu wnioskowane środki. W szczególności przedsiębiorstwo powinno udostępnić państwu członkowskiemu wszystkie informacje niezbędne do przedłożenia pełnego i kompletnego formularza wniosku (w tym w szczególności liczbę planowanych zwolnień, planowane szkolenia), wszystkie dane i informacje niezbędne do kontroli finansowej pierwszego i drugiego szczebla oraz wszystkie informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania końcowego dotyczącego realizacji odpowiedniego wkładu finansowego, nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu realizacji pomocy. Komisja przygotowuje ankietę dla beneficjentów, a przedsiębiorstwo powinno udostępnić ją pracownikom, którzy uczestniczyli w programie.

- 8) Aby umożliwić państwu członkowskim ograniczenie ryzyka finansowego i zobowiązań finansowych związanych z wdrażaniem ukierunkowanego pakietu, państwa członkowskie mogłyby podjąć decyzję o przeprowadzeniu skutecznych i proporcjonalnych kontroli finansowych i administracyjnych przed złożeniem wniosku Komisji.
- (8a) Komisja i państwa członkowskie powinny wykonywać swoje obowiązki w sposób uwzględniający koszty administracyjne związane z przygotowaniem wniosku przez przedsiębiorstwa i organy krajowe oraz proporcjonalny do szacowanego ryzyka finansowego związanego z wnioskiem.
- 9) Wsparcie udzielane pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji powinno uwzględniać istniejące formy wsparcia dostępne w ramach środków krajowych. Rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu nie powinny kwalifikować się do wsparcia z EFG, ponieważ nie są związane z utratą pracy, lecz z jej tymczasowym zawieszeniem. Jeżeli pozwalają na to środki krajowe, przedsiębiorstwo składające wniosek może zlecić realizację skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych instrumentów lub jego części innym podmiotom.
- 10) Stopa współfinansowania takich instrumentów skierowanych do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji powinna odpowiadać stopie współfinansowania pomocy z EFG dla zwalnianych pracowników. Przedsiębiorstwa ubiegające się o wsparcie z EFG powinny zapewnić współfinansowanie na szczeblu krajowym.
- 11) Stopa współfinansowania wydatków poniesionych przez państwo członkowskie w związku z wnioskami o wsparcie z EFG i ich rozpatrywaniem, w tym kosztów administracyjnych i kosztów personelu związanych z kontrolami *ex ante*, działaniami przygotowawczymi, działaniami w zakresie zarządzania, działaniami informacyjnymi i promocyjnymi, działaniami w zakresie kontroli i sprawozdawczości, powinna wynosić 100 %.

- 12) Ponieważ pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia nadal pozostają w stosunku pracy, do objęcia wsparciem powinny kwalifikować się jedynie te instrumenty aktywnej polityki rynku pracy, które pomagają im w zmianie lub podnoszeniu kwalifikacji lub zapewniają doradztwo lub mentoring, w tym instrumenty skierowane do pracowników, którzy mogliby rozważyć podjęcie kiedyś własnej działalności gospodarczej. W związku z tym do objęcia wsparciem nie powinny kwalifikować się dodatki ani dotacje na rozpoczęcie działalności.
- 13) Pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia, którzy otrzymują pomoc z EFG, nadal powinni kwalifikować się do otrzymania pomocy jako część grupy stojącej w obliczu nieuchronnego zwolnienia, nawet w przypadku ustania stosunku pracy. Powinni również nadal kwalifikować się do objęcia ewentualnymi nowymi wnioskami składanymi przez odpowiednie państwa członkowskie w celu wsparcia pracowników zwalnianych z tego samego przedsiębiorstwa.
- 14) Mając na uwadze coraz większą liczbę zadań Komisji związanych z wdrażaniem rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/691, Komisja powinna mieć możliwość ubiegania się o pomoc techniczną w wysokości do 1,5 % całkowitej maksymalnej rocznej kwoty EFG. Wyższa stawka jest również uzasadniona, ponieważ maksymalna roczna kwota EFG została obniżona w kontekście śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych.
- 15) [skreślony]
- 16) [skreślony]
- 17) [skreślony]
- 18) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2021/691 wprowadza się następujące zmiany:

1) **art. 1 ust. 2** otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z art. 4 EFG udziela wsparcia zwalnianym pracownikom oraz osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności w trakcie istotnych działań restrukturyzacyjnych, oraz pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji.”;

2) **art. 2** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Misja i cele

1. EFG wspiera transformacje społeczno-gospodarcze będące wynikiem globalizacji oraz zmian technologicznych i środowiskowych, pomagając zwalnianym pracownikom oraz osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. EFG jest funduszem kryzysowym, który działa w odpowiedzi na zmiany. W związku z tym EFG przyczynia się do realizacji zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.

2. Celami EFG są okazywanie solidarności oraz wspieranie godnego i trwałego zatrudnienia w Unii przez udzielanie pomocy w przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany we wzorcach światowej wymiany handlowej, spory handlowe, znaczące zmiany w stosunkach handlowych Unii lub strukturze rynku wewnętrznego i kryzysy finansowe lub gospodarcze oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji. EFG wspiera beneficjentów w jak najszybszym powrocie do godnego i trwałego zatrudnienia. Szczególny nacisk kładzie się na instrumenty, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji. EFG wspiera również pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, umożliwiając im zdobycie umiejętności potrzebnych do objęcia innego stanowiska lub do zmiany pracy w swoim obecnym lub innym przedsiębiorstwie.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt w brzmieniu:

„1a) »pracownik stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia« oznacza pracownika, niezależnie od rodzaju lub czasu trwania jego stosunku pracy, którego umowa o pracę lub stosunek pracy mają zostać zakończone w wyniku zwolnienia, zgodnie z pisemnym komunikatem pracodawcy skierowanym do przedstawicieli pracowników, w którym pracodawca informuje tych przedstawicieli – w trakcie prowadzonych z nimi konsultacji – między innymi o liczbie i kategoriach pracowników, którzy mają zostać zwolnieni zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy 98/59/WE;

b) dodaje się pkt w brzmieniu:

„6) »przedsiębiorstwo będące w trakcie restrukturyzacji« oznacza przedsiębiorstwo przechodzące proces obejmujący zwolnienia grupowe, o których mowa w dyrektywie 98/59/WE.”;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą wnioskować o przyznanie wkładu finansowego z EFG na instrumenty skierowane do zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule. Państwa członkowskie wnioskują o wkład finansowy z EFG w przypadku złożenia przed przedsiębiorstwa wniosków dotyczących instrumentów skierowanych do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia.”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) planowane zwolnienia grupowe co najmniej 200 pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji w państwie członkowskim.”;

c) **ust. 3** otrzymuje brzmienie:

„3. Na niewielkich rynkach pracy, w należycie uzasadnionych przypadkach, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu uznaje się za dopuszczalny, nawet gdy kryteria określone w ust. 2 nie są całkowicie spełnione, pod warunkiem że zwolnienia lub planowane zwolnienia grupowe mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową.

W przypadku wniosków na podstawie art. 8 państwo członkowskie należycie uzasadnia wniosek i wskazuje, które z kryteriów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu nie są całkowicie spełnione.

W przypadku wniosków na podstawie art. 8a, państwo członkowskie składa wniosek po otrzymaniu od przedsiębiorstwa należycie uzasadnionego wniosku, w którym wskazuje się, które z kryteriów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu nie są całkowicie spełnione.”;

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w **akapicie pierwszym** zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje metodę wykorzystaną do obliczania do celów art. 4 liczby zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia działalności, według stanu na co najmniej jeden z następujących dni:”;

b) **akapit drugi** otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego artykułu, państwo członkowskie składające wniosek przekazuje Komisji, zanim zakończy ona ocenę, dodatkowe informacje na temat faktycznej liczby zwolnień dokonanych zgodnie z art. 4.”;

5a) dodaje się nowy art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Informowanie o liczbie pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia

Do celów art. 4 państwo członkowskie składające wniosek informuje o liczbie pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, czyli o liczbie pracowników wskazanej w pisemnym komunikacie pracodawcy skierowanym do przedstawicieli pracowników, który pracodawca przekazuje właściwemu organowi publicznemu zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 98/59/WE”.

6) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji. Pracownicy nadal powinni kwalifikować się do otrzymania pomocy jako część grupy stojącej w obliczu nieuchronnego zwolnienia, nawet w przypadku faktycznego ustania stosunku pracy. Do objęcia wsparciem kwalifikują się jedynie te działania restrukturyzacyjne, które kwalifikują się jako zwolnienia grupowe na podstawie dyrektywy 98/59/WE.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

Pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), zachowują status kwalifikujących się niezależnie od środków wsparcia zapewnianych przez państwo członkowskie i finansowanych wyłącznie z zasobów państwowych, pod warunkiem że środki te nie są częścią skoordynowanego pakietu, o którym mowa w art. 7.

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na instrumenty aktywnej polityki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu, mające na celu ułatwienie reintegracji beneficjentów objętych pomocą, w szczególności tych spośród nich, którzy znajdują się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, lub w celu pomocy pracownikom, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), w zdobyciu umiejętności niezbędnych do objęcia innego stanowiska u obecnego pracodawcy lub podjęciu zatrudnienia u innego pracodawcy.”;

b) w ust. 2 akapit drugi dodaje się literę w brzmieniu:

„c) w przypadku beneficjentów, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), skoordynowany pakiet może zawierać szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dostosowane do indywidualnych potrzeb pracownika, w tym w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytej wiedzy i umiejętności, usługi w zakresie indywidualnej pomocy w poszukiwaniu pracy oraz działania na rzecz grup docelowych, poradnictwo zawodowe, usługi doradcze, mentoring, zwolnienia monitorowane, promowanie przedsiębiorczości oraz działania w zakresie współpracy. Nie obejmuje rozwiązań w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu, dotacji na rozpoczęcie działalności ani dodatków.”

8) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Wnioski o pomoc z EFG dla zwolnionych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności”;

b) **ust. 6** otrzymuje brzmienie:

„6. Na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie składające wniosek Komisja kończy ocenę zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 50 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w odpowiednim przypadku, tłumaczenia wniosku.

W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie dotrzymać wskazanego powyżej terminu, przed jego upływem informuje państwo członkowskie i wyznacza nowy termin zakończenia oceny. Nowy termin nie może przypadać później niż 20 dni roboczych po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.”;

c) [skreślony]

9) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Wnioski o pomoc z EFG dla pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia

1. Przedsiębiorstwa będące w trakcie restrukturyzacji mogą zwrócić się do danego państwa członkowskiego o złożenie wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG, jeżeli spełnione są kryteria interwencji określone w art. 4 ust. 2 lit. d) i jeżeli przedsiębiorstwo chce zaoferować pomoc współfinansowaną z EFG tej części swoich pracowników, którzy stoją w obliczu nieuchronnego zwolnienia, zgodnie z art. 6 akapit pierwszy lit. c), przez cały okres realizacji. Przedsiębiorstwo może złożyć taki wniosek od dnia przekazania właściwemu organowi publicznemu pisemnego komunikatu skierowanego do przedstawicieli pracowników, zawierającego między innymi liczbę i kategorie pracowników, którzy mają zostać zwolnieni zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 98/59/WE.
2. Komisja przedstawia niewiążące wytyczne, listy kontrolne i wzory. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania wzorów przedstawionych przez Komisję przy składaniu wniosków. Państwa członkowskie publikują odpowiednie wytyczne i wzory, aby pomóc przedsiębiorstwom w przygotowaniu wniosków. Wzory obejmują wszystkie informacje, których przekazanie przez przedsiębiorstwo jest niezbędne do złożenia wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG, jak określono w ustępie poniżej.

2a. Państwa członkowskie składają wnioski na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1. Bez uszczerbku dla niezależnej oceny przez Komisję wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, państwo członkowskie może przeprowadzać kontrole *ex ante* w celu sprawdzenia:

- a) możliwości finansowych i administracyjnych przedsiębiorstwa składającego wniosek w zakresie realizacji wkładu z EFG na rzecz pracowników objętych zwolnieniami,
- b) informacji przekazanych zgodnie z ust. 10 lit. d), f) i j) niniejszego artykułu; oraz
- c) tego, czy ukierunkowany pakiet ma zostać zrealizowany zgodnie z prawem krajowym.

Te kontrole i weryfikacje mogą obejmować między innymi ocenę ryzyka finansowego dla państwa członkowskiego, w tym potencjalnie nieuczciwych działań, ryzyka podwójnego finansowania itp. W przypadku gdy państwa członkowskie przeprowadzają kontrole *ex ante* i weryfikacje, przy składaniu wniosku Komisji przekazują ich wyniki, a także swoją ocenę wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo. Komisja uwzględnia te informacje w swojej ocenie wniosku państwa członkowskiego. **Jeżeli przeprowadzona przez Komisję ocena różni się od wyników kontroli i weryfikacji przeprowadzonych przez państwo członkowskie, powinna ona zawierać stosowne wyjaśnienia zamieszczone w streszczeniu informacji, na których oparta jest ta ocena, o czym mowa w art. 15 ust. 3 lit. a).**

3. Państwa członkowskie rozpatrują wszystkie wnioski na równych zasadach i w kolejności wpłynięcia, przy czym nie korzystają z jakiegokolwiek swobody decydowania o ich dopuszczalności i kwalifikowalności, oraz składają wnioski o pomoc otrzymane od przedsiębiorstw. Państwa członkowskie nie wprowadzają żadnych dodatkowych wymogów ani nie zmieniają wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Państwo członkowskie składające wniosek przedkłada Komisji wniosek o przyznanie wkładu finansowego z EFG w terminie 15 dni roboczych od daty otrzymania kompletnego wniosku od danego przedsiębiorstwa.

5. Na wniosek przedsiębiorstwa zainteresowane państwo członkowskie udziela mu wskazówek w trakcie całej procedury wnioskowej.
6. Jeżeli państwo członkowskie składające wniosek o to się zwróci, Komisja udziela mu wskazówek w trakcie całej procedury wnioskowej.
7. W terminie 10 dni roboczych od dnia złożenia wniosku lub, w stosownym przypadku, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego, co nastąpi później, Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i zwraca się do państwa członkowskiego składającego wniosek o przekazanie dodatkowych informacji wymaganych przez nią do oceny wniosku. Jeżeli wymagane dodatkowe informacje mogą być dostarczone przez przedsiębiorstwo, przedsiębiorstwo musi je przygotować dla państwa członkowskiego.
8. W przypadku gdy Komisja zwraca się o przekazanie dodatkowych informacji, państwo członkowskie udziela odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od dnia zwrócenia się przez Komisję o takie informacje. Na wniosek państwa członkowskiego składającego wniosek Komisja przedłuża ten termin o 10 dni roboczych. Takie wnioski o przedłużenie terminu muszą być należycie uzasadnione.
9. Na podstawie informacji przekazanych we wniosku Komisja dokonuje oceny zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 50 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w stosownych przypadkach, tłumaczenia wniosku. Komisja przeprowadza kontrole informacji przekazanych zgodnie z ust. 10.

W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, przed jego upływem informuje o tym państwo członkowskie składające wniosek, wyznaczając nowy termin zakończenia oceny. Nowy termin nie może przypadać później niż 20 dni roboczych po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

10. Wniosek zawiera następujące informacje:

a) dane identyfikacyjne danego przedsiębiorstwa;

b) ocena liczby miejsc pracy, których dotyczą zwolnienia, zgodnie z art. 6 akapit pierwszy lit. c);

c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do restrukturyzacji;

d) potwierdzenie, że przedsiębiorstwo wywiązało i nadal wywiązuje się ze swoich zobowiązań prawnych lub układów zbiorowych regulujących planowane zwolnienia i zapewnia swoim pracownikom odpowiednie świadczenia, a także opis procedur stosowanych przez przedsiębiorstwo do celów konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami;

e) szacunkowa struktura objętych pomocą beneficjentów w podziale na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia, wykorzystywana do opracowania skoordynowanego pakietu;

f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu i związanych z nim wydatków, w tym w szczególności instrumenty wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz młodych i starszych beneficjentów;

g) szacunkowy budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą, który będzie oferowany przez przedsiębiorstwo;

- h) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia skoordynowanego pakietu dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 7;
- i) szacunkowy budżet w odniesieniu do wszelkich działań przygotowawczych, w tym kontroli *ex ante*, a także działań w zakresie zarządzania, działań informacyjnych i promocyjnych oraz działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości prowadzonych przez państwo członkowskie składające wniosek w związku z takim wnioskiem;
- j) oświadczenie wyjaśniające powody, dla których skoordynowany pakiet nie zastępuje instrumentów, za które na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialni są pracodawcy;
- k) potwierdzenie ze strony przedsiębiorstwa, że będzie ono współfinansować instrumenty i że stanowi ono jedyne źródło współfinansowania krajowego;
- l) potwierdzenie od państwa członkowskiego, że nie dostarczyło ono żadnego finansowania pakietu instrumentów zawartych we wniosku.

Informacje, o których mowa w lit. a)–h) i j)–k), przekazuje państwu członkowskiemu przedsiębiorstwo.

10) **art. 11 ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Z inicjatywy Komisji maksymalnie 1,5 % maksymalnej rocznej kwoty EFG można przeznaczyć na wydatki techniczne i administracyjne związane z jego wdrożeniem, takie jak działania przygotowawcze, działania w zakresie monitorowania, kontroli, audytu i ewaluacji, jak również gromadzenie danych, w tym dotyczące instytucjonalnych systemów informatycznych, działania komunikacyjne i działania na rzecz lepszego eksponowania EFG jako funduszu lub na konkretne projekty oraz inne środki pomocy technicznej. Takie środki mogą obejmować przyszłe i wcześniejsze okresy programowania.”;

11) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub 8a, uwzględniając w szczególności liczbę beneficjentów objętych pomocą, zaproponowane instrumenty i szacunkowe koszty, Komisja ocenia i proponuje kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG, który może zostać przyznany w granicach dostępnych zasobów.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Stopa współfinansowania w odniesieniu do wydatków poniesionych przez państwo członkowskie na rzecz beneficjentów, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), w związku z instrumentami określonymi w art. 7 ust. 5 wynosi 100 %.”;

c) **ust. 3** otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub 8a Komisja uzna, że spełnione są warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie rozpoczyna procedurę określoną w art. 15. W ramach art. 8a wkład finansowy z EFG na rzecz danego przedsiębiorstwa nie przekracza 4 000 000 EUR na państwo członkowskie w danym roku finansowania.”;

12) **art. 14 ust. 1 i 2** otrzymują brzmienie:

„1. Wydatki kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG, począwszy od dni określonych we wniosku zgodnie z art. 8 ust. 7 lit. j) lub art. 8a ust. 10 lit. h), w których zainteresowane państwo członkowskie rozpoczęło lub planuje rozpocząć świadczenie skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą lub od dnia, w którym państwo członkowskie poniosło wydatki administracyjne na wdrażanie EFG zgodnie z art. 7 ust. 5.

2. Państwo członkowskie lub przedsiębiorstwo rozpoczynają realizację instrumentów kwalifikowalnych określonych w art. 7 bez zbędnej zwłoki i realizują te instrumenty jak najszybciej, a w każdym przypadku w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego.”;

13) **art. 15 ust. 3** otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek dotyczący decyzji w sprawie uruchomienia EFG zgodnie z ust. 1 zawiera:

a) ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 8 ust. 6 i art. **8a ust. 9** wraz ze streszczeniem informacji, na których oparta jest ta ocena; oraz

b) uzasadnienie kwot zaproponowanych zgodnie z art. 13 ust. 1.”;

14) **art. 16** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Niewystarczające środki finansowe

Na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 8, 8a i 15, w wyjątkowych przypadkach i pod warunkiem że pozostałe środki na zobowiązania dostępne w ramach EFG nie są wystarczające do pokrycia kwoty pomocy, która jest niezbędna zgodnie z wnioskiem Komisji, Komisja może wstrzymać się z przedłożeniem wniosku w sprawie uruchomienia EFG i stosownego wniosku w sprawie przesunięcia budżetowego do czasu udostępnienia środków na zobowiązania w kolejnym roku. Roczny pułap budżetowy EFG musi być zachowany w każdych okolicznościach.”;

15) w art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Po otrzymaniu płatności zaliczkowej od Komisji zainteresowane państwo członkowskie udostępnia danemu przedsiębiorstwu tę część płatności zaliczkowej, która odnosi się do skoordynowanego pakietu instrumentów wdrażanego przez przedsiębiorstwo. Państwa członkowskie mogą postanowić o udostępnieniu płatności zaliczkowych w ratach. Metody płatności zostaną określone w akcie regulującym wkład finansowy danego państwa członkowskiego na rzecz przedsiębiorstwa. Państwa członkowskie mogą, w stosownych przypadkach, kierować środki finansowe do przedsiębiorstwa za pośrednictwem właściwego organu regionalnego lub innego organu publicznego, pod warunkiem że nie opóźnia to płatności. Państwo członkowskie zatrzymuje lub kieruje do organu regionalnego lub innego organu publicznego tę część płatności zaliczkowej, która odnosi się do instrumentów, o których mowa w art. 7 ust. 5.”;

16) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wdraża wkład finansowy z EFG na rzecz pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, do końca szóstego miesiąca następującego po zakończeniu okresu realizacji przedsiębiorstwo przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji wkładu finansowego zawierające wszystkie istotne informacje wymienione w ust. 1.”;

17) **art. 22 ust. 4** otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja rozpoczyna ankietę dla beneficjentów w szóstym miesiącu po zakończeniu każdego okresu realizacji. Ankieta dla beneficjentów powinna być otwarta dla uczestników przez co najmniej cztery tygodnie. Państwa członkowskie przekazują ankietę dla beneficjentów beneficjentom, wysyłają co najmniej jedno przypomnienie i informują Komisję o przekazaniu ankiety i wysłaniu przypomnienia. W przypadkach obejmujących pomoc udzielaną beneficjentom przez przedsiębiorstwo na podstawie art. 6 akapit pierwszy lit. c) przedsiębiorstwo to jest odpowiedzialne za przekazanie ankiety przygotowanej przez Komisję pracownikom objętym instrumentami. Odpowiedzi na ankietę dla beneficjentów są gromadzone i analizowane przez Komisję w celu wykorzystania ich w przyszłych ewaluacjach.”;

18) [Proponowane dodanie artykułu 28a zostaje skreślone]

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący/Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący/Przewodnicząca
